

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Henhold til § 48 i den nugældende Lov af 24de April 1868 om Søværnets Ordning blev der i Samlingen 1872—73 forelagt Rigsdagen et Forslag til en revideret Lov om Søværnets Ordning. Dette Lovforslag førte imidlertid kun til, at der efter dets 1ste Behandling i Folketinget afgaves Betænkning fra det nedsatte Udvalg. I Henhold til den ovennævnte § har der i hver af de paafølgende Rigsdagsamlinger været forelagt Lovforslag om Søværnets Ordning, og nogle af disse have ført til, at der afgaves Betænkning, dog uden at Sagen blev endelig behandlet, hvorfor Ministeriet atter iaar fremkommer med et Lovforslag.

Loven af 24de April 1868 angaar kun Personellens Ordning, og det samme er Tilfældet med det foreliggende Lovforslag, naar man undtager dets § 2, der giver en delvis Antydning af Flaadens Størrelse. Det er imidlertid en Selvfølge, at enhver Søværnsordning maa grundes paa Forudsætninger om Materiellets Størrelse og Sammenfætning, og det vilde derfor være ønskeligt, om man i selve Ordningsloven kunde have en bestemt Flaadeplan til Udgangspunkt. Da Udviklingen paa Søværnets Omraade imidlertid er af den Vækkelse, at der vanskelig for Tiden kan opstilles en skarpt betegnet Plan for et større Antal Aar, skal man her indskrænke sig til kort at fremstille Ministeriets Ansuelser om de Retninger, hvori man bør gaa ved Flaadens succesive Fornyelse og Udvikling, samt om den omtrentlige Størrelse, hvortil Flaaden bør søges bragt, hvilke Ansuelser forøvrigt i alt Væsentligt stemme med dem, som have ledet Ministeriet ved de i tidligere Rigsdagsamlinger forelagte Lovforslag om en extraordinær Forøgelse af Flaaden og ved de Begjæringer, der med Hensyn til Nybygninger ere stillede ved Forslagene til de senere Aars Finantslove. Grundlaget for disse Ansuelser har været den, at da næsten alle de Magter, med hvem vi kunne tænkes at komme i Krig, have Flaader, der ere langt større end den, som vi, selv med den største Anstrengelse af vore Kræfter, kunde tilvejebringe, maa vi i fremtidige Krige i Reglen indskrænke os til at forsvare vore egne, nærmeste Farvande. Andre Formaal, som i og for sig kunne være ønskelige, saasom at forsvare fjernere Besiddelser, at beskytte vor Søhandel og søge at forstyrre Fjendens, maa vi næsten se ganske bort fra. Da Flaaden aabenbart maa indrettes med det Maal for Øie, at den kan gjøre den størst mulige Modstand i det for os ugunstigste Tilfælde, naar vi staa ene ligeover for en betydelig overlegen Fjende, saa følger heraf,

at med Undtagelse af nogle enkelte Skibe, der maa være egnede til oversjøiske Logter, dels som Øvelses- og Stationsskibe og dels til at kunne udføre særegne Missioner, bør vore Krigsskibe være konstruerede med det Formaal for Øie, at de særlig egne sig for Kampen i vore egne Farvande, hvilket imidlertid ingenlunde udelukker, at endel af dem ville være istand til under gunstige Omstændigheder at føre kraftige, offensive Stød i længere Afstande fra vore Kyster.

For nu paa dette Grundlag at komme til Erkendelse om, af hvilke Klasser af Skibe det vil være hensigtsmæssigt at sammenfætte Flaaden, maa man gjøre sig Rede for, hvilke Opgaver der nærmest maa stilles til denne i det nævnte, for os farligste Tilfælde, hvor vi staa ene imod en Fjende, der er os betydelig overlegen saavel til søs som tillands. Som saadanne Opgaver skal nævnes: Deltagelse i Forsvaret af Kjøbenhavn mod Søfjenden, Sikkring af Forbindelsen imellem Landdelene og Afværgelse af fjendtlige Vandgangsforseg — ene eller i Forbindelse med Hæren — tilligemed Forstyrrelse af Fjendens Kommunikation over Søen, naar det lykkes ham at kaste en Styrke iland.

Hvad Forsvaret af Kjøbenhavn mod Søfjenden angaar, da er det aabenbart, at saalænge som en ydre Fortrække ikke er tilvejebragt, saa vil, selv naar den nuværende Fortrække har faaet en kraftig Armering og naar de passive Minelinier ere fuldstændiggjorte, en stærk Flaadeafdelings Deltagelse i Forsvaret være af den største Betydning for at forhindre et virksomt Bombardement af Byen. Men om vi ogsaa skulde naa at faa en ydre Fortrække tilvejebragt, saa vilde det vel i en betydelig Grad bidrage til at frigjøre Flaaden; men Forsvaret af en Søbefæstning vil dog altid ligesom Forsvaret af en Landbefæstning med Nødvendighed fordrø, at der er en levende, bevægelig Kraft tilstede, og denne Kraft kan paa Søen kun ydes fra Skibe. Blandt de Klasser af Skibe, hvoraf en Flaadeafdeling, der skal anvendes ved Kjøbenhavns Forsvar, hensigtsmæssigt vil kunne sammensættes, skal som et ikke uvæsentligt Led nævnes Kanonbaade med panderbrydende Styks. Naar disse, som de, vi for Tiden ere i Besiddelse af, ere upandsrede, vil deres Virkningsomraade dog være temmelig indskrænket, da de som Følge af deres ringe Fart og store Saarbarhed, med gjør dem uskikede til Kamp paa nært Hold, ikke ville kunne fjerne sig synderlig fra Grundene. Af større Betydning ville vistnok de meget hurtige og mod Gæverild beskyttede Torpedobaade, saaledes som de nu kunne bygges, være, navnlig naar de